

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221010345
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4221010345.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému L. N., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného L. N., proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 25. 10. 2022, sp. zn. 2T/64/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 14. 06. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

L. N., nar. XX.X.XXXX vo F. M. A., toho času bytom F. M. A., P. I.. E. X. L. XXXX,

u z n á v a v i n n ý m , ž e:

hoci mu ako rodičovi zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoju nezaopatrenú dcéru B. B., narodenú XX.XX.XXXX, pričom v zmysle rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/199/2005 zo dňa 12.10.2005, právoplatným dňa 21.12.2005, mal platiť výživného na svoje dieťa vo výške 1.000,- Sk (33,19 eur) mesačne, ktoré výživné bolo následne rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 9P/2/2016 zo dňa 04.05.2016, právoplatným dňa 21.09.2016, zvýšené na sumu 100,- eur mesačne počnúc dňom 01.01.2016, pričom toto výživné mal obžalovaný platiť vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa I. B., bytom G. na G. XXX, obžalovaný výživné na svoje dieťa bezdôvodne zavinene neplnil v období od 29.04.2010 do 25.10.2022 napriek tomu, že mal viacero pracovných pomerov a v dobe kedy žiadne zamestnanie ani legálny zdroj príjmov nemal, nevyvinul ani minimálne úsilie smerujúce k tomu, aby si prácu a z nej plynúci dostatočný príjem zabezpečil aspoň prostredníctvom úradu práce, pričom matka oprávneného dieťaťa poberá od 01.04.2020 doposiaľ od príslušného úradu práce náhradné výživné v rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 10 458,03 eur, z ktorého následne časť vo výške 4 200,- eur uhradil,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l/ Trestného zákona, nezistiac priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona sa mu ukladá povinnosť podľa svojich možností a schopností zaplatiť počas skúšobnej doby podmieniene odsúdenia zameškané výživné k rukám I. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom G. M. G., č.d. XXX.

o d ô v o d n e n i e :

M. rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný L. N. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/ na tom skutkovom základe, že:

hoci mu ako rodičovi zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoju nezaopatrenú dcéru B. B., narodenú XX.XX.XXXX, pričom v zmysle rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 8P/199/2005 z 12.10.2005, s právoplatnosťou dňom 21.12.2005, mal platiť výživného na svoje dieťa v sume 1.000,- Sk (33,19 eur) mesačne, ktoré výživné bolo následne rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. z. 9P/2/2016 zo 04.05.2016, s právoplatnosťou dňom 21.09.2016, zvýšené na sumu 100,- eur mesačne, počnúc od 01.01.2016, toto výživné mal obžalovaný platiť vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa I. B., bytom G. M. G. XXX, obžalovaný výživné na svoje dieťa bezdôvodne zavinene neplní tak v mieste svojho bydliska, ako tiež všade tam, kde sa počas celej doby zavineneho neplatenia výživného zdržiaval v období od XX. J. XXXX po tom, čo prevzal predchádzajúce súdne rozhodnutie, ktorým bol odsúdený pre obdobnú trestnú činnosť, a neplatí doposiaľ, nakoľko hoci mal viacero pracovných pomerov, tieto boli skončené počas skúšobnej doby a v ostatnej dobe, kedy žiadne zamestnanie ani legálny zdroj príjmov nemal, nevyvinul ani minimálne úsilie smerujúce k tomu, aby si prácu a z nej plynúci dostatočný príjem zabezpečil aspoň prostredníctvom úradu práce ako sprostredkovateľa a tak si zvýšil svoje šance na trhu práce, hoci na príslušnom úrade práce v N. republike bol opakovane zaradený do evidencie nezamestnaných, tieto evidencie boli krátkodobé a skončené jeho vyradením, a hoci matka oprávneného dieťaťa poberá od 01.04.2020 až doposiaľ od príslušného úradu práce náhradné výživné v rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, ten v období od 29. apríla 2010 doposiaľ, s výpočtom zaostalosti k 31.10.2022, zaostal na výživnom v sume najmenej vo výške 8 958,03 eur, ktoré dlhuje matke dieťaťa I. B., a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov pod sp. zn. 1T/13/2010 z 01. marca 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. mája 2010, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona v nedbanlivostnej forme zavinenia a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov s podmienienným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu jedného roka, ktorý trestný rozkaz prevzal dňa 28.04.2010.

Za to mu bol uložený súdom I. stupňa podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol výkon uloženého trestu podmieniene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe podmienienného odsúdenia zaplatiť podľa svojich schopností zameškané výživné k rukám matky dieťaťa.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obhajca obžalovaného, ktorý mu bol ustanovený, keďže sa na súde I. stupňa konalo s obžalovaným ako s ušlým. Odvolanie podal čo do výroku o vine, ako i o uloženom treste. Odvolanie písomne odôvodnil tým, že v prípravnom konaní sa obžalovaný priznal, avšak necítil sa byť vinným, keďže vzniknutý stav nezavinil. Mal záujem platiť výživné, ale keď zaslal platbu, vrátila sa mu späť. Po celú dobu žije v N. a s dcérou mal kontakt iba cez Messenger, pričom matka i dcéra mu odmietli oznámiť adresu, kde sa zdržiavajú. O tom, že sa presťahovali, sa dozvedel až pred tromi rokmi. S poukazom na to je sporné jeho zavinenie a nie je

preukázaný úmysel, čím nedošlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu, ale ide o civilnoprávny vzťah. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine i treste podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a oslobodiť ho spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno, ktorá uviedla, že námietka obžalovaného o absencii preukázania zavinenia nemá žiadnu relevanciu, keďže bolo výpoveďou matky dieťaťa na hlavnom pojednávaní preukázané, že ich adresa musela byť obžalovanému byť známa už z textu rozsudku o výživnom z roku 2016 a navyše obžalovaný mal túto vedomosť tiež z obsahu vyšetrovacieho spisu a jej výpovede z prípravného konania. Nesúhlasil s argumentom obžalovaného, že ide o civilnoprávny spor, keďže postoj obžalovaného je potrebné kvalifikovať ako úmyselné konanie, keď vedel o adrese oprávnených osôb a napriek tomu vyživovaciu povinnosť neplnil. Navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, nezistiac zákonné dôvody na postup podľa § 316 ods. 1 alebo § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sú splnené podmienky na vykonanie verejného zasadnutia a po vykonaní vyššie uvedených verejných zasadnutí dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, aj keď z iných, ako namietaných dôvodov.

Krajský súd v Nitre nariadil termín verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného na 15. 03. 2023 a súčasne dal vypátrať pobyt obžalovaného, s ktorým konal súd I. stupňa ako s ušlým, čo sa podarilo a následne bol obžalovaný kontaktovaný, avšak nemohol sa na verejné zasadnutie dostaviť. Z tohto dôvodu bolo verejné zasadnutie odročené na 05. 04. 2023, na ktoré sa obžalovaný dostavil a od tohto momentu sa už s ním nekonalo ako s ušlým.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že na odvolaní trvá, avšak medzičasom uhradil z dlhu na výživnom sumu 3.000,- eur, takže mu zostáva doplatiť 7.958,- eur. Konštatoval, že pokiaľ v minulosti poslal výživné, vrátilo sa mu ako neprevzaté naspäť, avšak doklady o tom nemá. Uviedol, že pracuje v N. v U., kde má príjem cca 20.000,- až 25.000,- Kč v čistom. Predtým pracoval v U. asi XX rokov, mal aj živnosť, nezamestnaný bol najdlhšie asi pol roka. Má ešte jednu vyživovaciu povinnosť voči dcére F. B., kde konštatoval, že platí výživné vo výške 2.500,- Kč mesačne. Uviedol, že má v máji 2023 nastúpiť do zamestnania v M. na riadny pracovný pomer so zárobkom cca 2.000,- eur mesačne v čistom tak, že by chcel dlh na výživnom čo najskôr uhradiť.

Krajský súd umožnil obžalovanému doplatiť dlh na výživnom, a preto bol termín verejného zasadnutia odročený na 14. 06. 2023, na ktorý bola opätovne volaná aj matka I. B. a dieťa B. B., ktoré sa však ospravedlnili zo zdravotných dôvodov, no zaslali súdu doklady preukazujúce, že obžalovaný uhradil na výživnom dňa 16. 05. 2023 sumu 200,- eur a 1.000,- eur. Na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. 06. 2023 obžalovaný potvrdil úhradu 1.200,- eur, ako i skutočnosť, že k tomuto dňu má dlh na výživnom vo výške 6.958,- eur, pričom od mája 2023 pracuje v M. s príjmom 820,- eur v hrubom a uviedol snahu do budúcnosti uhrádzať 500,- eur mesačne ako zaostalé výživné plus bežné výživné. V konečnom návrhu žiadal, aby prinajhoršom rozhodol krajský súd tak, ako súd I. stupňa.

Zástupca Krajskej prokuratúry Nitra na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd konštatuje, že súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pre ktoré by bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu I. stupňa na opätovné pojednanie.

Krajský súd zistil, že súd I. stupňa sa dôsledne vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi a vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych

dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver o tom, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, i keď tento nebol súdom I. stupňa správne právne kvalifikovaný.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, keďže pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na tieto v podrobnostiach len poukazuje a dodáva nasledovné.

Trestného činu zanedbania povinnej výživy § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa dopustí, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z neobľúbivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a spácha taký čin závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b/ Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Obžalovaný sa v odvolaní bránil tým, že výživné spočiatku zasielal, avšak sa mu vracalo späť a prejavil ochotu dodatočne svoj dlh na výživnom na svoje dieťa B. B. uhradiť, pričom si bol vedomý, že mu vznikol dlh za obdobie od mája 2010 do 25. 10. 2022 ku dňu rozhodnutia Okresným súdom Komárno vo výške 10.458,03 eura, z čoho ku dňu rozhodovania krajského súdu o odvolaní uhradil časť vo výške 4.200,- eur (postupne 3.000,- eur, 1.000,- eur a 200,- eur). Týmto mu vznikol ku dňu rozhodovania krajskému súdu, t. j. k 14. 06. 2023, dlh na výživnom vo výške 6.958,- eur.

V danom prípade bolo nepochybne preukázané, jednak výpoveďou obžalovaného, ako i svedkyne I. B., že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil, neplatil výživné dlhodobo, pričom jeho obrana, že výživné nemohol splatiť, pretože nevedel adresu, na ktorú má peniaze zasielať, bola vyvrátená jednak výpoveďou svedkyne, ako i skutočnosťou, že minimálne od roku 2016 poznal aktuálnu adresu dieťaťa. Táto adresa bola uvedená aj na rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 9P/2/2016 zo dňa 04. 05. 2016, ktorým bolo zvýšené výživné na dieťa zo sumy 33,19 eura na 100,- eur mesačne, počnúc od 01. 01. 2016, ktorý rozsudok si prevzal. Okrem toho o adrese bydliska dieťaťa mal vedomosť aj z vyšetrovacieho spisu v prejednávanej veci, takže minimálne od roku 2016 mal dostatočne dlhú dobu na to, aby dlh na výživnom uhradil a súčasne aktuálne platil bežné mesačné výživné, čo nerobil.

Z týchto dôvodov posúdil aj krajský súd obranu obžalovaného ako účelovú a právne irelevantnú. Je pravdou, že čiastočne uhradil z dlhu na výživnom sumu vo výške 4.200,- eur, avšak to bolo až po začatí odvolacieho konania a nemá to vplyv na to, že svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., keďže najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Keďže obžalovaný si takto neplnil vyživovaciu povinnosť dlhodobo od 29. apríla 2010, naplnil tiež všetky znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., t. j. páchal uvedený trestný čin po dlhší čas.

Súd I. stupňa však pochybil, pokiaľ ho uznal vinným aj podľa § 207 ods. 3 písm. c/ Tr. zák., že obžalovaný mal uvedený skutok spáchať napriek tomu, že bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za rovnaký trestný čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov pod sp. zn. 1T/13/2010 zo dňa 01. 03. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 05. 2010.

Krajský súd v tejto súvislosti konštatuje, že už v čase rozhodovania súdu I. stupňa bolo uvedené odsúdenie podľa odpisu z registra trestov zahladené, preto nie je možné na toto odsúdenie prihladať ako na zákonný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty. Z tohto dôvodu krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného uznal vinným na skutkovom základe uvedenom vo svojom rozhodnutí, z ktorého skutku vypustil skutočnosť, že obžalovaný mal spáchať skutok napriek predchádzajúcemu odsúdeniu Okresným súdom Trebišov a súčasne do skutku dopísal čiastočnú úhradu dlhu na výživnom vo výške 4.200,- eur. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, skutok obžalovaného krajský súd kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. spáchaný úmyselne, a to minimálne v nepriamom úmysle (§ 15 písm. b/ Tr. zák.).

Keďže obžalovaný napriek poskytnutému časovému priestoru krajským súdom, a ktorého mal dostatok už aj pred súdom I. stupňa, dodatočne svoju výživovaciú povinnosť voči dcére B. B., nar. XX. XX. XXXX, ktorá stále navštevuje školu, neuhradil v celom rozsahu ku dňu 14. 06. 2023, t. j. skôr, než sa krajský súd odobral na záverečnú poradu, nebolo možné ho spod obžaloby oslobodiť.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, krajský súd nevyhovел odvolaniu obžalovaného v tom smere, že by ho spod obžaloby oslobodil, avšak čiastočne vyhovel jeho odvolaniu tým, že mu bola zmiernená právna kvalifikácia v zmysle vyššie uvedeného. Preto krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o uznaní viny obžalovaného pre skutok uvedený v tomto rozhodnutí, ktorý právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Za spáchanie uvedeného skutku uložil krajský súd obžalovanému trest rovnaký, ako mu bol uložený súdom I. stupňa, podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., vychádzajúc z trestnej sadzby 1 až 5 rokov, po zistení jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zák., nezistiac priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák., keď neprihliadol na druhé odsúdenie obžalovaného Okresným súdom Plzeň sp. zn. 6T/6/2023 zo dňa 31. 01. 2023 pre zanedbanie povinnej výživy podľa § 196 ods. 1 Trestného zákonníku Českej republiky z dôvodu absencie odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného.

S poukazom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, krajský súd postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3-inu, v dôsledku čoho mu ukladal trest v rámci trestnej sadzby 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Poukazujúc na doterajší život obžalovaného, skutočnosť, že s výnimkou vyššie citovaného odsúdenia Okresným súdom Plzeň, sa na neho hľadí, ako na netrestaného, na to, že sa snaží riadne pracovať, aj krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej dolnej hranici vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon mu podmienene odložil, aby mohol naďalej pracovať a doplatiť dlh na výživnom a riadne splácať bežné výživné. Súčasne mu určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, ktorá je dostatočne dlhá na to, aby v rámci nej doplatil dlh na výživnom a súčasne riadne platil bežné výživné, čo mu bolo súčasne uložené aj ako povinnosť v zmysle ust. § 50 ods. 2 Tr. zák.

Krajský súd má za to, že takto uložený trest je v súlade so zásadami na ukladanie trestu uvedenými v § 34 Tr. zák., je primeraný, spravodlivý a dostatočný aj z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie a súčasne na prospech dieťaťa, keďže v prípade uloženia iného, ako alternatívneho odsúdenia trestom odňatia slobody by bola sťažená možnosť obžalovaného uhradiť dlh na výživnom. Pokiaľ ide o iné alternatívne tresty (trest domáceho väzenia, trest povinnej práce, peňažný trest), tieto obžalovanému nemohli byť uložené z dôvodu, že sa nezdržiava v mieste trvalého bydliska, prípadne na inom mieste permanentne, jeho príjmom je potrebné pokryť najmä výživné a nie peňažný trest, ktorý by prepadol v prospech štátu a keďže pracuje v Nemecku, nebolo mu možné uložiť ani trest povinnej práce.

S ohľadom na všetky vyššie horeuvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.